

บทที่ 1

ข้อมูลสภาพทั่วไป

1.1 ที่ตั้ง อาณาเขต และขอบเขตการปกครอง

1.1.1 ที่ตั้ง และขนาดพื้นที่

ตำบลตลิ่งชัน เป็น 1 ใน 6 ตำบลของอำเภอบ้านน้ิงस्ता จังหวัดยะลา อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอบ้านน้ิงस्ता ประมาณ 6 กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดยะลา ประมาณ 32 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด 123.592 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 77,245 ไร่

ภาพที่ 1 แผนที่แสดงอาณาเขตและเขตการปกครองตำบลตลิ่งชัน

1.1.2 อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลตานะปุเต๊ะ อำเภอบ้านน้ิงस्ता จังหวัดยะลา และตำบลโคกสะตอ อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลบาเจาะ ตำบลเขื่อนบางลาง อำเภอบ้านน้ิงस्ता จังหวัดยะลา

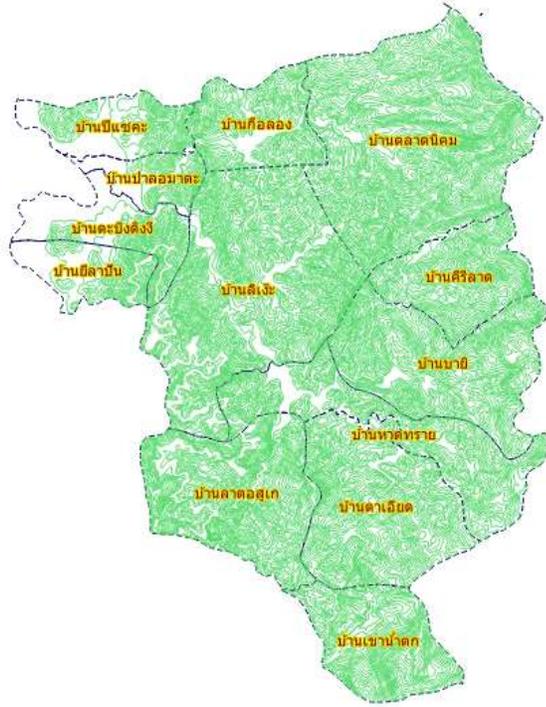
ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลกาหลง อำเภอศรีสาคร จังหวัดนราธิวาส
 ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลบันนังสตา อำเภอบันนังสตา และตำบลห้วย
 กระทั่ง อำเภอกรงปินัง จังหวัดยะลา

1.1.3 เขตการปกครอง

หมู่ที่ 1	บ้านตะบิงดิงจี	มีพื้นที่	5,160 ไร่
หมู่ที่ 2	บ้านกือลอง	มีพื้นที่	6,584 ไร่
หมู่ที่ 3	บ้านลิเง๊ะ	มีพื้นที่	10,722 ไร่
หมู่ที่ 4	บ้านบายิ	มีพื้นที่	8,062 ไร่
หมู่ที่ 5	บ้านตาเอียด	มีพื้นที่	7,076 ไร่
หมู่ที่ 6	บ้านตลาดนิคม	มีพื้นที่	13,975 ไร่
หมู่ที่ 7	บ้านเขาน้ำตก	มีพื้นที่	4,837 ไร่
หมู่ที่ 8	บ้านปีแซคละ	มีพื้นที่	1,935 ไร่
หมู่ที่ 9	บ้านศรีลาดพัฒนา	มีพื้นที่	3,289 ไร่
หมู่ที่ 10	บ้านหาดทราย	มีพื้นที่	6,297 ไร่
หมู่ที่ 11	บ้านยี่ลาปัน	มีพื้นที่	2,655 ไร่
หมู่ที่ 12	บ้านลาตอสุแก	มีพื้นที่	4,718 ไร่
หมู่ที่ 13	บ้านปาลอบาตะ	มีพื้นที่	1,935 ไร่

1.2 ลักษณะประเทศ

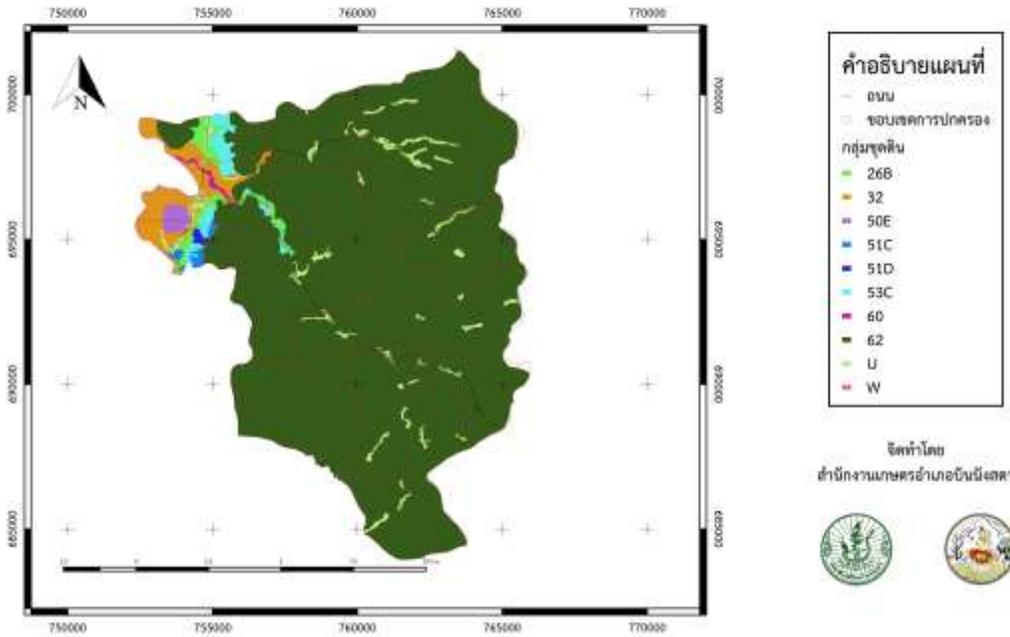
สภาพพื้นที่โดยทั่วไปของตำบลตั้งชั้นเป็นภูเขาสลับซับซ้อนโดยลักษณะดังกล่าวอยู่ทางทิศเหนือ ทิศตะวันออกและตอนกลางของตำบล ส่วนทิศใต้และทิศตะวันตกมีลักษณะเป็นที่ลาดชันสลับกับที่ราบระหว่างภูเขา มีแม่น้ำปัตตานีไหลผ่านทางด้านทิศตะวันตกของตำบล

ภาพที่ 2 แผนที่แสดงความลาดชันต่ำบลดิ่งชัน

1.2 ลักษณะดิน

แผนที่แสดงกลุ่มชุดดิน ตำบลดิ่งชัน

ภาพที่ 3 แผนที่แสดงกลุ่มชุดดินตำบลดิ่งชัน

ดินในตำบลตลิ่งชันส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า 30 องศา จึงมีสภาพที่ไม่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรมมากนัก มีปัญหาการชะล้างหน้าดินสูง เหมาะสำหรับการปลูกยางพารา ปลูกไม้ยืนต้นหรือปลูกป่าไม้เศรษฐกิจ ดังนั้นจึงควรกำหนดแนวระดับหรือขั้นบันไดหรือปลูกหญ้าแฝก เพื่อป้องกันการพังทลายและการชะล้างหน้าดิน

ในตำบลตลิ่งชันมีกลุ่มชุดดินต่างๆดังนี้

กลุ่มชุดดินที่ 26

ลักษณะโดยทั่วไป : หน่วยที่ดินเป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วน ดินร่วนปนดินเหนียว หรือเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นพวกดินเหนียว พบในเขตที่มีฝนตกชุก เช่น ภาคใต้ สีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง ส่วนใหญ่เกิดจากการสลายตัวของหินต้นกำเนิดชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งหินอัคนี หินตะกอน และหินแปร พบบริเวณพื้นที่ดอน ซึ่งมีลักษณะเป็นลูกคลื่นจนถึงพื้นที่เนินเขาเป็นดินลึก มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 4.5-5.5

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ ส่วนบริเวณที่หน้าดินค่อนข้างเป็นทราย และมีความลาดชันสูงมีอัตราเสี่ยงต่อการกร่อนของดินมาก หากมีการจัดการดินที่ไม่เหมาะสม

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช : เมื่อพิจารณาถึงสภาพพื้นที่ ลักษณะเนื้อดิน และการระบายน้ำของดิน กลุ่มชุดดินที่ 26 มีความเหมาะสมในการปลูกพืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น และพืชผัก ซึ่งเกษตรกรได้ใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชไร่ ไม้ผล และพืชผักอยู่แล้ว

กลุ่มชุดดินที่ 32

ลักษณะโดยทั่วไป : หน่วยที่ดินเป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วน ดินร่วนเหนียวปนทรายแข็ง บางแห่งอาจมีชั้นดินทรายละเอียดสลับชั้นอยู่ พบในเขตฝนตกชุก เช่น ภาคใต้ สีดินเป็นสีน้ำตาล หรือสีเหลืองปนน้ำตาลและมักมีแร่ปะปนกับเนื้อดิน เกิดจากตะกอนดินที่มีน้ำพัดมาทับถมบริเวณสันดินริมน้ำ ซึ่งมีสภาพที่ค่อนข้างราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาดเป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติค่อนข้างต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 4.5-5.5

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช : กลุ่มชุดดินที่ 32 มีศักยภาพเหมาะสมที่จะใช้ทำสวนไม้ผล กาแฟ พืชผัก และยางพารา เนื่องจากพบมากในสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาด ลักษณะเนื้อดินละเอียดปานกลาง มีสภาพการระบายน้ำดี อย่างไรก็ตามในฤดูแล้ง

สามารถปลูกพืชไร่และพืชผักได้ถ้ามีน้ำชลประทาน หรือแหล่งน้ำธรรมชาติช่วยเสริม ในบางพื้นที่เกษตรกรได้ปฏิบัติอยู่แล้ว เพื่อให้เกษตรกรมีทางเลือกในการใช้ที่ดิน

กลุ่มชุดดินที่ 34

ลักษณะโดยทั่วไป : หน่วยที่ดินเป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทราย พบในเขตฝนตกชุก เช่น ภาคใต้ สีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำหรือเกิดจากการสลายตัวของดินเนื้อหยาบ เป็นดินลึกมาก มีการระบายน้ำดีถึงปานกลาง มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ 4.5-5.5

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน : ได้แก่ เนื้อดินบนค่อนข้างเป็นทรายและดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำในบริเวณที่มีความลาดชันสูงจะมีปัญหาเกี่ยวกับการชะล้างพังทลายของหน้าดิน

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช : กลุ่มดินชุดนี้ มีศักยภาพในการปลูกไม้ผล ปาล์ม น้ำมัน ไม้ยืนต้น พืชไร่ รวมทั้งสามารถพัฒนาพื้นที่เป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ลักษณะของสภาพพื้นที่ทั้งลักษณะทางกายภาพของดินไม่เหมาะในการใช้ทำนาหรือปลูกข้าวที่ต้องใช้น้ำขัง

กลุ่มชุดดินที่ 53

ลักษณะโดยทั่วไป : หน่วยที่ดินเป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินบน เป็นดินร่วนหรือดินร่วนปนดินเหนียว ส่วนดินล่างในระดับความลึกระหว่าง 50-100 เซนติเมตร เป็นดินลูกรังหรือดินปนเศษหินผุ ซึ่งเป็นพวกหินดินดานพบในเขตฝนตกชุก เช่น ภาคใต้ ลักษณะพื้นที่เป็นลูกคลื่นหรือเนินเขา ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติค่อนข้างต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ 5.0-5.5

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน : ดินชั้นล่างมีลูกรัง หรือเศษหินปะปนอยู่เป็นปริมาณมาก ทำให้การปลูกพืชรากลึก อาจมีปัญหาและดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ บริเวณที่มีความลาดชันสูงอาจเกิดการชะล้างพังทลายของหน้าดินได้ง่าย

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช : กลุ่มดินชุดนี้มีศักยภาพเหมาะสมในการปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น เงาะ มังคุด ทุเรียน ยางพารา พืชไร่ และพัฒนาเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ แต่มีปัญหาบ้างเล็กน้อยเนื่องจากมีชั้นกรวดและเศษหินในตอนล่างของหน้าตัดดิน ดินนี้ไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับปลูกพืชผัก เนื่องจากมีโอกาสที่จะขาดแคลนน้ำในฤดูเพาะปลูกได้ และไม่เหมาะสมในการทำนา เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านสภาพพื้นที่ที่อยู่สูงเกินไปที่จะเก็บกักน้ำ

กลุ่มชุดดินที่ 62

ลักษณะโดยทั่วไป : ดินนี้ประกอบด้วยพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีความลาดชันมากกว่า 35% ดินที่พบในบริเวณดังกล่าวนี้มีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะของเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินต้นกำเนิดในบริเวณนั้น มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้นโผล่ กระจายทั่วไป ส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ประเภทต่าง ๆ เช่น ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรังหรือป่าดิบชื้น หลายแห่งมีการทำไร่เลื่อนลอย โดยปราศจากมาตรการในการอนุรักษ์ดินและน้ำ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการชะล้างพังทลาย

ของดิน จนบางแห่งเหลือแต่หินพื้นโผล่ ได้แก่ ชุดดินที่ลาดชันเชิงซ้อน (Sc) กลุ่มชุดดินนี้ไม่ควรนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร เนื่องจากมีปัญหาหลายประการที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ควรสงวนไว้เป็นป่าตามธรรมชาติ เพื่อรักษาแหล่งต้นน้ำลำธาร

ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน : พื้นที่ภูเขาลาดชันมากกว่า 35% มีการกัดกร่อนของดินได้ง่าย

ความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกพืช : ดินกลุ่มที่ 62 มีศักยภาพไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเพาะปลูกพืช เนื่องจากเป็นดินตื้น มีหินโผล่ที่ผิวดินเป็นส่วนใหญ่ และพื้นที่เป็นภูเขาสูงชัน มีความลาดเทเฉลี่ยเกิน 35% ยากต่อการชะล้างพังทลายของดิน จึงเหมาะสมที่จะรักษาไว้เป็นพื้นที่ป่าไม้ธรรมชาติเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร

1.3 สภาพภูมิอากาศ

มีอยู่ 2 ฤดูกาล คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และส่วนใหญ่จะเป็นฤดูฝนเสียเกือบตลอดปี ตามคำบอกกล่าวของชาวบ้านที่ “ฝนแปดแดดสี่”

- 1) เดือนที่มีฝนตกมากที่สุด เดือน ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม
- 2) เดือนที่ฝนตกปานกลาง เดือน มกราคม พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน
- 3) เดือนที่ฝนตกน้อยที่สุด เดือน กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน

1.4 เส้นทางคมนาคม

มีเส้นทางสายหลัก คือ

- 1) ทางหลวงแผ่นดินสาย 410 (ยะลา-เบตง) ผ่านในแนวเหนือ-ใต้
- 2) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4273 (บ้านตะบิงตังจี – ศรีสาคร)
- 3) ทางเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน

1.5 แหล่งน้ำและระบบชลประทาน

ตำบลลี้ชั้น มีแหล่งน้ำธรรมชาติหลักๆ ได้แก่

- 1) แม่น้ำปัตตานี
- 2) ลำคลอง ไหลจากต้นน้ำน้ำตกสุขทาลัย และไหลจากต้นน้ำเขาน้ำตก

และมีแหล่งน้ำขนาดเล็ก

ลำน้ำ ลำห้วย	9	แห่ง
หนอง บึง และอื่น ๆ	5	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

บ่อบาดาลสาธารณะ	7	แห่ง
บ่อน้ำตื้นส่วนบุคคล	90	แห่ง

บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	53	แห่ง
ฝาย	8	แห่ง
สระน้ำ	2	แห่ง

1.6 สภาพเศรษฐกิจและสังคม

1.6.1 จำนวนครัวเรือน

ตำบลตลิ่งชัน มีครัวเรือนประชากร จำนวน 4,936 ครัวเรือน เป็นประชากรเพศชาย 7,279 คน เพศหญิง 7,351 คน รวมมีประชากรทั้งสิ้น 14,630 คน ดังตาราง

วิธีการดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ อยู่แบบสังคมชนบท มีการคมนาคมติดต่อสื่อสารถึงกันโดยรถยนต์ รถจักรยานยนต์ การตั้งบ้านเรือนเป็นกลุ่มบ้างและกระจายตามเส้นทางคมนาคม (ถนน) บ้าง สภาพบ้านเรือนมั่นคงถาวร การกินอยู่ที่ค่อนข้างไม่ค่อยสมบูรณ์เนื่องจากราษฎรขาดความรู้ในการเลือกบริโภคอาหาร ส่วนใหญ่จะบริโภคอาหารที่หาได้ในท้องถิ่นหรือที่เลี้ยงไว้เอง บางครั้งจะมีพ่อค้าเร่ นำอาหารจำพวกเนื้อสัตว์ ปลา ไปจำหน่ายในหมู่บ้าน การบริการด้านสุขภาพอนามัยและเจ้าหน้าที่บริการได้อย่างทั่วถึง น้ำดื่มน้ำใช้มีอย่างเพียงพอ ได้มาจากน้ำประปาภูเขาหรือบ่อน้ำตื้นที่ขุดขึ้นมาใช้เอง การตัดสินใจผู้นำครอบครัวเป็นผู้ตัดสินใจ มีความเชื่อในผู้นำศาสนา บางครั้งให้ผู้นำศาสนาเป็นผู้ตัดสินใจแทน ความเป็นอยู่ อยู่กินแบบเครือญาติ มีความสามัคคีกันดี

1.6.2 การศึกษา

การศึกษาของราษฎรในตำบลตลิ่งชัน อยู่ระดับปานกลาง มีผู้จบการศึกษาภาคบังคับ และศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าภาคบังคับน้อย เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจและสถานศึกษาอยู่ห่างไกล มีสถานศึกษา ดังนี้

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	5	แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา	10	แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา	1	แห่ง
- โรงเรียนเอกชน	1	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์	5	แห่ง
- โรงเรียนตาดีกา	17	แห่ง

ตารางที่ 1 จำนวนครัวเรือนประชากรและจำนวนประชากรตำบลตลิ่งชัน

หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน	ประชากร		
		ชาย	หญิง	รวม
1	585	1,012	1,032	2,044
2	581	826	831	1,657
3	685	1,156	1,131	2,287
4	452	607	667	1,274
5	257	375	358	733
6	631	662	675	1,337
7	287	292	258	550
8	228	492	556	1,048
9	143	225	201	426
10	416	523	509	1,032
11	218	533	542	1,075
12	224	127	111	238
13	229	449	480	929
รวม	4,936	7,279	7,351	14,630

หมายเหตุ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2562

1.6.3 สาธารณสุข

ตำบลตลิ่งชัน มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ 4 แห่ง แต่มีพื้นที่กว้าง ทำให้การบริการด้านสาธารณสุข ไม่ทั่วถึง และครอบครัวส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้บริการวางแผนครอบครัว เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กด้อยโอกาส

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านทรายแก้ว	ตั้งอยู่หมู่ที่ 3
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านตาเอียด	ตั้งอยู่หมู่ที่ 5
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านกือลอง	ตั้งอยู่หมู่ที่ 6
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตลิ่งชัน	ตั้งอยู่หมู่ที่ 8

1.6.4 ประเพณีและวัฒนธรรม

เนื่องจากราษฎรในตำบลตลิ่งชันนับถือศาสนาอิสลามประมาณ 74 % และศาสนาพุทธ 26% เพราะฉะนั้นขนบธรรมเนียมประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ ย่อมจะมีอิทธิพลในด้านของความคิดที่เกี่ยวข้องกับหลักศาสนาตามข้อกำหนดในการดำเนินชีวิตของมุสลิมที่ทุกคน จะต้องปฏิบัติจึงพอที่จะสรุปได้ดังนี้

1. มุสลิมทุกคนจะต้องละหมาดวันละ 5 เวลา
2. มุสลิมทุกคนจะต้องถือศีลอดในเดือนรอมฎอน 1 เดือน
3. การทำฮัจญ์ ที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย
4. เด็กผู้ชายเมื่ออายุ 8 – 15 ปี จะต้องเข้าพิธีสุนัต คือ ขลิบปลายอวัยวะเพศออก
5. เมื่อตายลงจะต้องทำการฝังภายใน 24 ชั่วโมง
6. การแต่งกายของผู้หญิงมุสลิมนิยมใช้ผ้าคลุมศีรษะเมื่อออกจากบ้าน
7. ผู้ชายมุสลิมหลักศาสนาอนุญาตให้ผู้ชายมีภรรยาได้มากกว่า 1 คน แต่ไม่เกิน 4 คน

แต่มีเงื่อนไขว่าจะต้องให้มีความสุขและความยุติธรรมแก่ทุกคนโดยเสมอภาค

ข้อห้ามในศาสนาอิสลาม พอจะสรุปได้ดังนี้

1. ให้นำถือพระเจ้าองค์เดียวจึงห้ามกราบไหว้สิ่งบูชาอย่างอื่น
2. ห้ามกินสัตว์ที่ตายเองโดยไม่ได้เชือดในนามของอัลลอฮ์ (ยกเว้นปลาหรือสัตว์น้ำ)
3. ห้ามดื่มสุราหรือของมึนเมาทุกชนิด
4. ห้ามผิดประเวณี
5. ห้ามคุมกำเนิดหรือทำแท้ง
6. ห้ามสตรีแต่งกายด้วยเสื้อผ้าบางหรือสั้น รัศรูป
7. ห้ามบริโภคเนื้อสุกร
8. ห้ามไม่ให้เก็บดอกเบ็ญทุกรูปแบบ

ส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธ

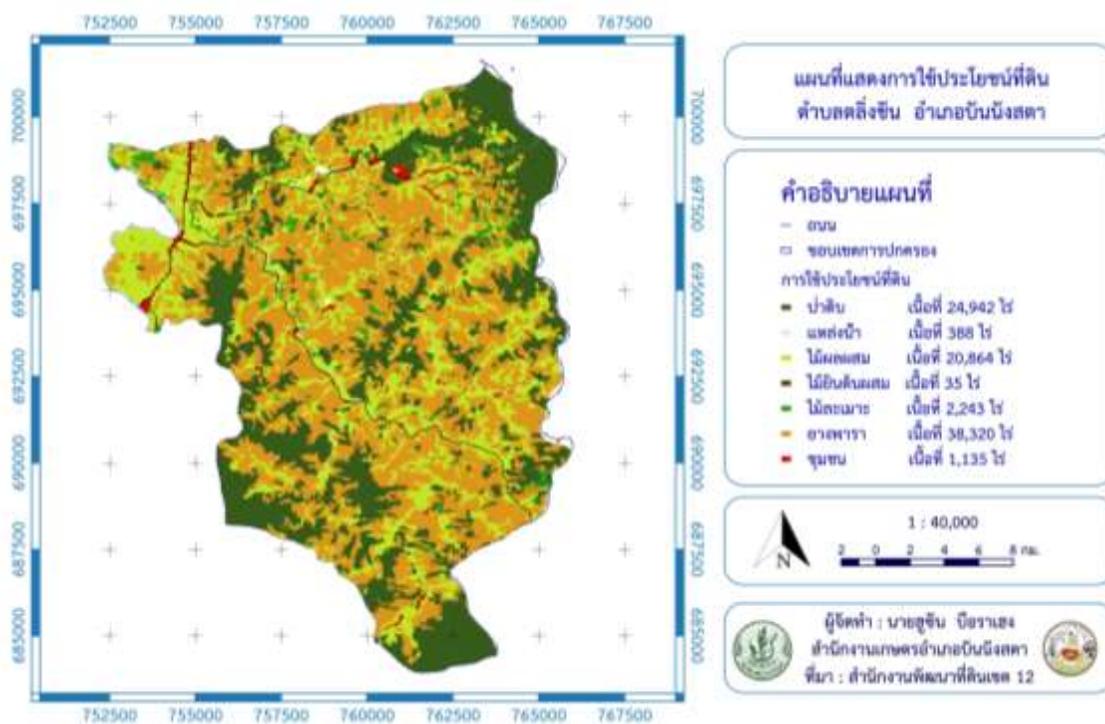
1. ประเพณีงานสงกรานต์รดน้ำดำหัว ในเดือนเมษายน
2. ประเพณีงานบวชในเดือนกรกฎาคม
3. ประเพณีวันสารทไทย (วันทำบุญเดือนสิบ) ในเดือนกันยายน
4. ประเพณีวันเข้าพรรษาและออกพรรษา

1.6.5 องค์กร/สถาบันต่างๆ ในชุมชน

1. องค์กรบริหารส่วนตำบล 1 แห่ง
2. การรวมกลุ่มของราษฎรเพื่อการออมทรัพย์และด้านอาชีพ 2 กลุ่ม
3. กองทุนหมู่บ้าน 13 กองทุน
4. ศูนย์คัดแยกไม้ผลชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพ 1 แห่ง

1.7 การใช้ประโยชน์ที่ดิน

การใช้ที่ดินโดยจำแนกตามชนิดพืชได้ ดังนี้ ส่วนใหญ่เกษตรกรจะใช้ประโยชน์ในทางการเกษตร คือ ปลูกยางพารา ผลไม้ และพืชไร่บางส่วน เช่น ถั่ว เพราะพื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง มีความลาดชันมาก การปลูกพืชจึงต้องขุดเป็นขั้นบันไดเพื่อป้องกันการโคลนถล่ม เพราะช่วงต้นไม่มีการเจริญเติบโตไปสักระยะ จะพบปัญหาการหนักของทรงพุ่มทำให้ต้นไม้ขาดสมดุล และโคลนถล่มไปตามความลาดชันของพื้นที่ ทำให้เกษตรกรต้องได้รับความเสียหาย เสียเวลาในการเริ่มต้นการผลิตขึ้นมาใหม่ เพราะฉะนั้นเกษตรกรจึงปลูกพืชได้ไม่หลากหลายมากนัก

ภาพที่ 4 แผนที่แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินตำบลตลิ่งชัน

บทที่ 2

การวิเคราะห์สถานการณ์การเกษตรในพื้นที่

2.1 ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์พื้นที่

2.1.1 สถานการณ์การเกษตรในพื้นที่

1) เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

Smart farmer

ที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	กิจกรรม	หมายเหตุ
1	นายกัมปนาท แก้วพูล	๗๒/๑ ม. ๖ ต.ตลิ่งชัน อ.บ้านนิงस्ता จ.ยะลา	สวนยางพารา ๑๒ ไร่ สวนทุเรียน ๗ ไร่	ประธานแปลงใหญ่
2	นายกิตติ นิโรธ	๑๓ ม. ๖ ต.ตลิ่งชัน อ.บ้านนิงस्ता จ.ยะลา	สวนยางพารา ๒๔ ไร่ สวนทุเรียน ๘ ไร่	ประธานกลุ่มจำหน่าย ปุ๋ยอินทรีย์
3	นายรอยาลี ดอเลาะ	๒๔๙ ม. ๓ ต.ตลิ่งชัน อ.บ้านนิงस्ता จ.ยะลา	สวนยางพารา ๓๔ ไร่ สวนทุเรียน ๕ ไร่	ประธาน ศจช. ตลิ่งชัน
4	นายมะรอนิง บาราเฮง	๔๒๒ ม. ๓ ต.ตลิ่งชัน อ.บ้านนิงस्ता จ.ยะลา	สวนยางพารา ๒๐ ไร่ สวนทุเรียน ๒๐ ไร่	อกม. ม.3
5	นายมาหามะรอชาลี ปือ ราเฮง	๒๔/๑ ม. ๒ ต.ตลิ่งชัน อ.บ้านนิงस्ता จ.ยะลา	เลี้ยงแพะ ๑๐ ตัว เลี้ยงโค ๒ ตัว	อาสาปศุสัตว์
6	นายหะมิ มุเซะ	๑๒/๒ ม. ๒ ต.ตลิ่งชัน อ.บ้านนิงस्ता จ.ยะลา	สวนยางพารา ๘ ไร่	ประธานกลุ่มส่งเสริมอาชีพ การเกษตรบ้านกือลอง
7	นายต่วนโซ๊ะ ต่วนมุเต๊ะ	๗๕/๑ ม. ๒ ต.ตลิ่งชัน อ.บ้านนิงस्ता จ.ยะลา	สวนยางพารา ๑๐ ไร่ สวนทุเรียน ๒๕ ไร่	ประธาน ศพก. ตลิ่งชัน
8	นายประทีป ทิพย์มณี	๘๑ ม. ๗ ต.ตลิ่งชัน อ.บ้านนิงस्ता จ.ยะลา	สวนยางพารา ๓๐ ไร่ สวนทุเรียน ๑๕ ไร่	ผู้ใหญ่บ้าน ม.7
9	นายแหวอarang ตาละ	๕๐๕ ม. ๑๑ ต.ตลิ่งชัน อ.บ้านนิงस्ता จ.ยะลา	สวนยางพารา ๑๐ ไร่ สวนทุเรียน ๑๕ ไร่	
10	นายการिया สาแม	๑๓/๒ ม. ๑๓ ต.ตลิ่งชัน อ.บ้านนิงस्ता จ.ยะลา	สวนทุเรียน ๑๐ ไร่ สวนมะนาว ๑ ไร่	อกม.ต้นแบบ

Young smmart farmer

ที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	กิจกรรม	หมายเหตุ
-----	-----------	---------	---------	----------

1	นางสาวถ้วนมาเรียม ต่วนมุเต๊ะ	75/7 ม. ๒ ต.ตลิ่งชัน อ.บันนังสตา จ.ยะลา	พืชผัก 2 งาน ค้ำขาย	
---	------------------------------	--	------------------------	--

วิสาหกิจชุมชน

ที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	กิจกรรม	ประธานกลุ่ม
1	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้าน เกษตรกรแปรรูปอาหารยี่ลาป็น	505 หมู่ 11 ต.ตลิ่งชัน อ.บันนังสตา จ.ยะลา	กล้วยหินฉาบ	นางแวมีเนาะ ตาละ
2	วิสาหกิจชุมชนโครงการศูนย์ การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง (ญาติันันบารูบ้านเขาน้ำตก)	81 หมู่ 7 ต.ตลิ่งชัน อ. บันนังสตา จ.ยะลา	เลี้ยงปลา	นายประทีป ทิพย์มณี

กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกร

ที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	กิจกรรม	ประธานกลุ่ม
1	กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร บ้านกือลอง	75/1 หมู่ 2 ต.ตลิ่งชัน อ.บันนังสตา จ.ยะลา	เลี้ยงแพะ/แกะ	นายหะมิ มุเซะ

2) ศักยภาพพื้นที่/ทรัพยากรธรรมชาติ

- ทรัพยากรดิน
- ทรัพยากรน้ำ
- ทรัพยากรอื่นๆ

3) สินค้าเอกลักษณ์ประจำถิ่น

4) สินค้าเกษตรที่สำคัญ

ด้านพืช

- ยางพารา

เป็นพืชเศรษฐกิจ ที่สำคัญมากเป็นอันดับหนึ่งของตำบลตลิ่งชัน มีพื้นที่ปลูกยางพารา

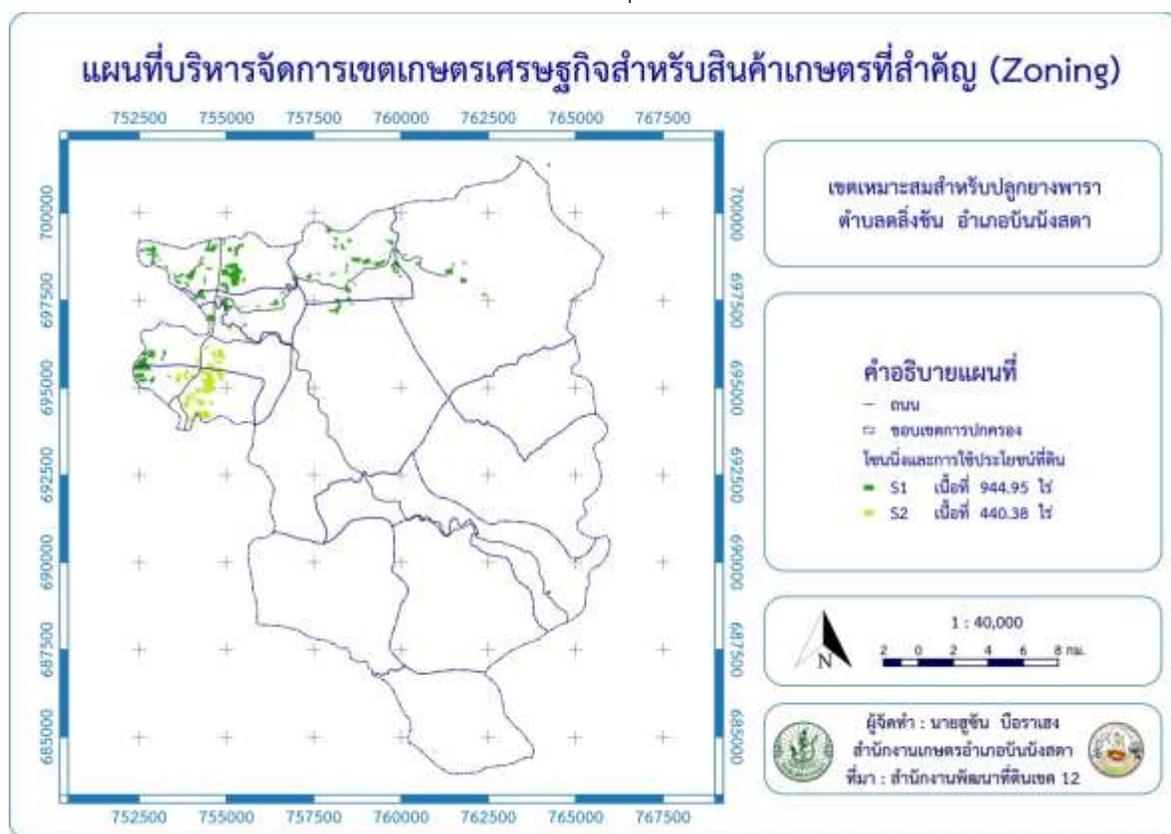
53,726 ไร่ เป็นพันธุ์ยางส่งเสริม 41,668 ไร่ พันธุ์ยางที่ปลูก คือ

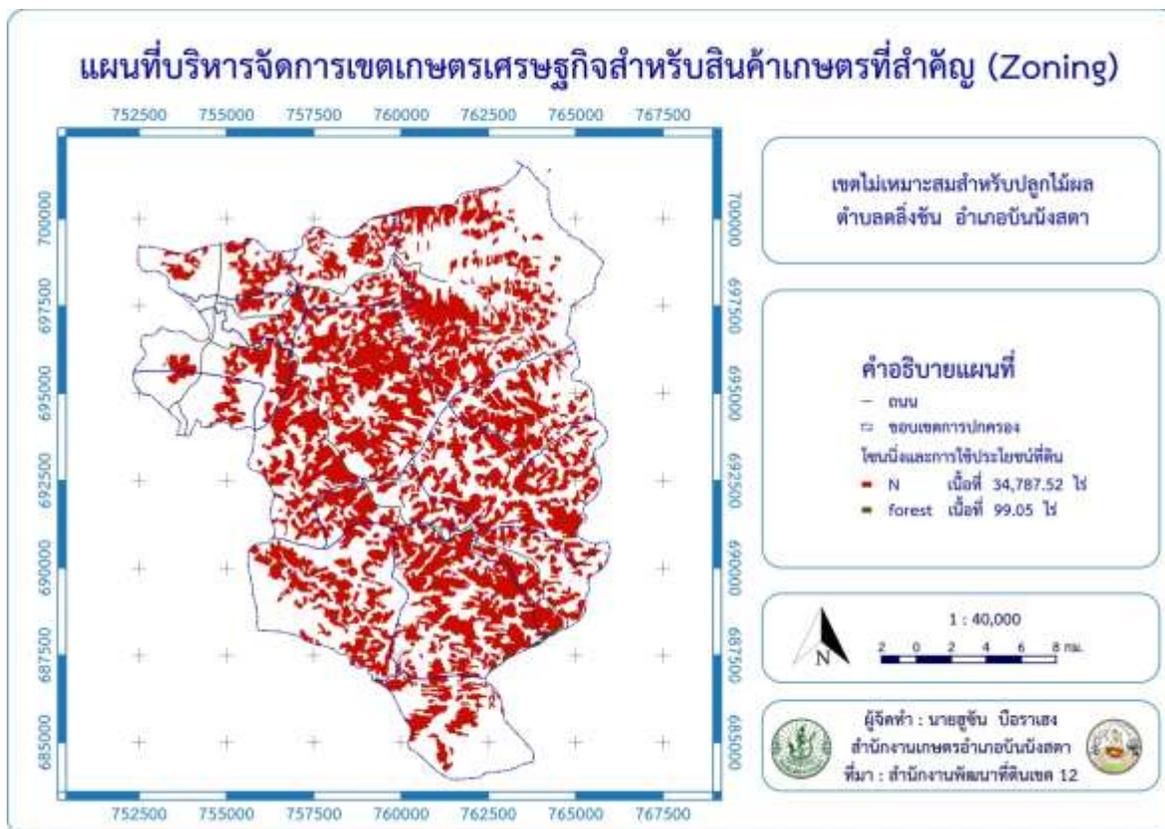
พันธุ์ยาง RRIM 600 ปลูก 70 %

พันธุ์ยาง PB 5/51 ปลูก 25 %

พันธุ์ยางอื่น ๆ ปลูก 15 %

เกษตรกรจะปลูกยางโดยการลงทุนสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พันธุ์ยางที่ใช้ปลูกคือ พันธุ์ RRIM 600 และพันธุ์ PB 5/51 โดยใช้พันธุ์ยางชำถุงระยะปลูกตามหลักวิชาการของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยใช้ระยะปลูก 3 x 7 เมตร ในพื้นที่ 1 ไร่ จะปลูกได้ประมาณ 76 ต้น เพราะพื้นที่ที่มีความลาดชัน เพื่อป้องกันการโค่นล้ม ถ้าเป็นพื้นที่ราบและไม่มี ความลาดชันจะใช้ระยะปลูก 3 x 8 เมตร ในช่วงต้นยางอายุ 1 ถึง 5 ปี ใช้ปุ๋ยเบิกจากกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง ปีที่ 6 - 7 ใช้ปุ๋ยขนาดใหญ่และเมื่ออายุประมาณ 7 ปี โดยเฉลี่ยวัดความสูง ของต้นยางที่ความสูง 150 ซม. จากพื้นดินวัดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้นได้ 50 ซม. จึงทำการเปิดกรีด และการกรีด มักจะกรีด 2 วัน เว้น 1 วัน เวลาที่กรีดประมาณ 03.00 - 06.00 น. จะหยุดกรีด ในช่วงที่ฝนตก และในช่วงที่ยางผลัดใบ ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน การผลิตยาง

ตารางที่ 1 แสดงพื้นที่โซนนิ่งสำหรับปลูกยางพารา ตำบลลิ่งชัน อำเภอบ้านนิงस्ता

หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	พื้นที่โซนนิ่งสำหรับปลูกยางพารา ตำบลลิ่งชัน (ไร่)					รวม
		เขตเหมาะสม		เขตไม่เหมาะสม			
		S1	S2	S3	N	Forest	
1	ตะบิงดิงจี	102.12	107.75	0	1,043.41	0	1,253.28
2	กือลอง	209.18	0	0	1,533.59	0	1,742.77
3	ลิเง๊ะ	30.36	0	0	7,950.20	0	7,980.56
4	บายิ	0	0	0	3,977.90	3.76	3,981.66
5	ตาเอียด	0	0	0	4,757.54	61.44	4,818.98
6	ตลาดนิคม	62.41	0	0	5,223.34	0	5,285.75
7	เขาน้ำตก	0	0	0	1,298.98	0	1,298.98
8	ปีแซคละ	355.00	0	0	868.13	0	1,223.13
9	คีรีลาด	0	0	0	2,141.82	0	2,141.82
10	หาดทราย	0	0	0	3,171.32	33.85	3,205.17
11	ยี่ลาป็น	86.98	329.51	0	430.82	0	847.31

12	ลาตอสุแก	0	0	0	1,675.64	0	1,675.64
13	पालอบาตะ	98.89	3.12	0	716.50	0	818.51
	รวม	944.94	440.38	0	34,789.19	99.05	36,273.56

ประมาณ 60% จะทำยางแผ่น และ 40% จะทำเป็นเศษยาง คือกรีตแล้วจะทิ้งไว้ในจอกยางประมาณ 2 วันแล้วเก็บ 1 ครั้ง ใน 1 ปี กรีตยางโดยเฉลี่ยประมาณ 118 วัน ผลผลิตที่ได้ประมาณ 200 กก./ไร่/ปี

ระบบการผลิต

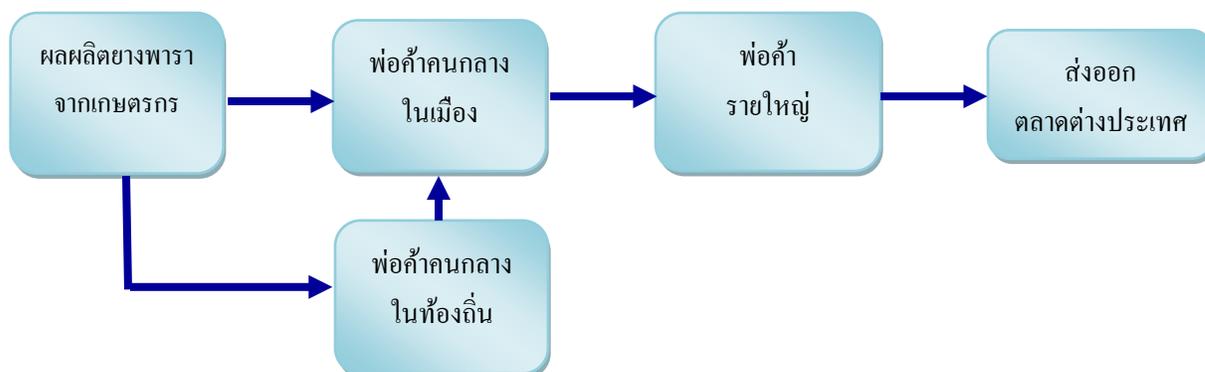
- เกษตรที่มีสวนขนาดเล็กหรือเกษตรกรรายย่อยส่วนใหญ่ผลิตยางแผ่นคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน (ชั้น 4 – 5) ต่างคนต่างผลิตและนำไปจำหน่ายกับพ่อค้าในท้องถิ่นหรือพ่อค้าในเมืองด้วยตัวเอง
- เกษตรกรรวมกลุ่มกันผลิตยางคุณภาพดี รวมกันขายในรูปกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่น แล้วขายให้กับพ่อค้าผู้มาประมูลหรือนำไปขายให้กับพ่อค้าในจังหวัดโดยผ่านองค์กรกลุ่ม
- ชาวสวนขนาดใหญ่ จะรับลูกจ้างกรีตยางให้มากกรีตยางในสวนของตนเอง และรวบรวมผลผลิตไปขายด้วยตัวเองให้กับพ่อค้าในเมือง

เทคโนโลยีการผลิตยางพารา

- การใช้พันธุ์ส่งเสริม RRIM 600 , PB 5/51
- ต้นพันธุ์ใช้ยางชำถุง
- การใส่ปุ๋ย
- ก่อนปลูกรองกันหลุม ด้วย รอกฟอสเฟส หลุมละ ½ กระทบนม
- ปีที่ 1 – 4 ใส่ปุ๋ย สูตร 16 – 8 – 24 จำนวน 20 ก.ก./ไร่ ใส่ 2 ครั้ง
- ปีที่ 5 ใส่ปุ๋ยสูตร 15 – 7 – 18 จำนวน 20 ก.ก./ไร่ ใส่ 2 ครั้ง
- ปีที่ 6 เป็นต้นไป ใส่สูตร 15 – 15 – 15 จำนวน 20 ก.ก./ไร่ ใส่ 1 ครั้ง

การทำยางแผ่น

- หลักการปฏิบัติจะต้องกรองน้ำยางทุกครั้ง ใช้อัตราน้ำยาง 3 ส่วน น้ำ 2 ส่วน ใช้ น้ำกรดฟอร์มิก 2 ช้อน ผสมน้ำ 3 กระทบนม กวนน้ำยางที่ผสมน้ำแล้ว กวาดฟองอากาศออก ทิ้งไว้ 30 – 40 นาที แล้วนำมาขนาดให้บางพอสมควร แล้วเข้าเครื่องจักรรีดเรียบ และรีดดอกและนำไปล้างน้ำสะอาดแล้วนำไปตากไว้เพื่อรอการจำหน่าย

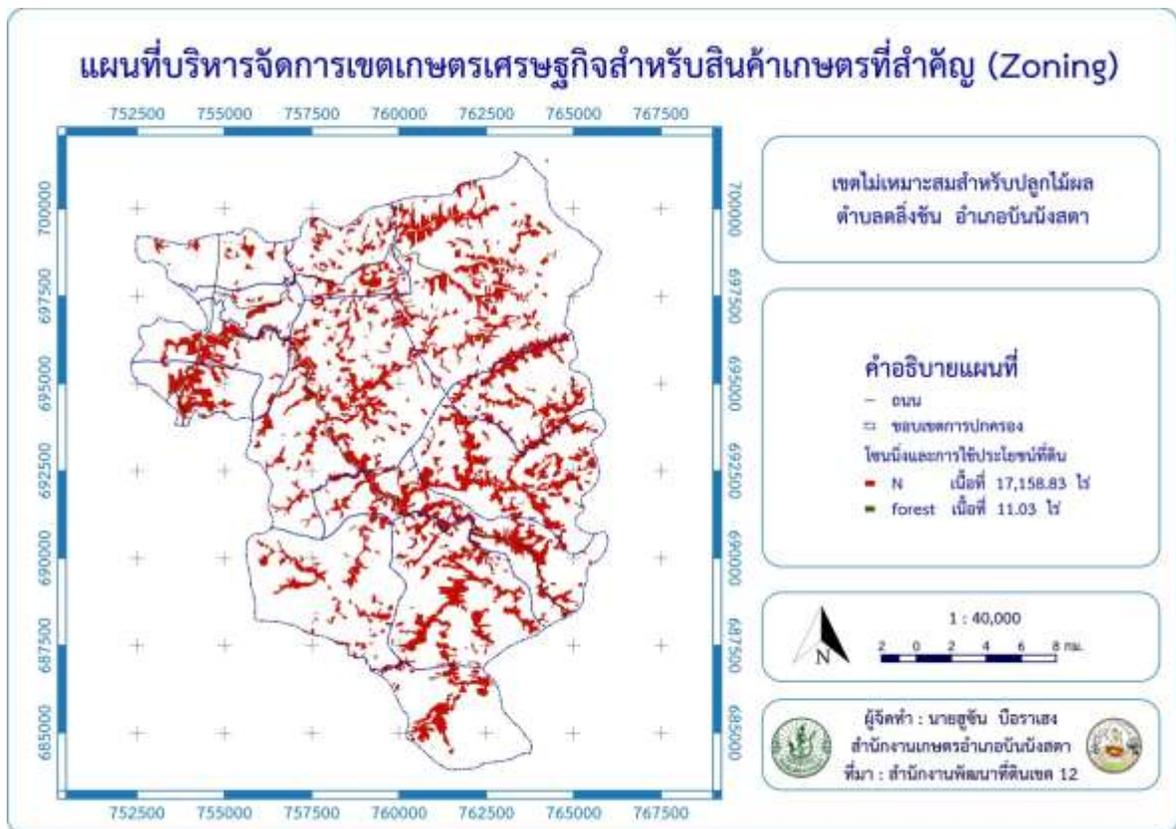
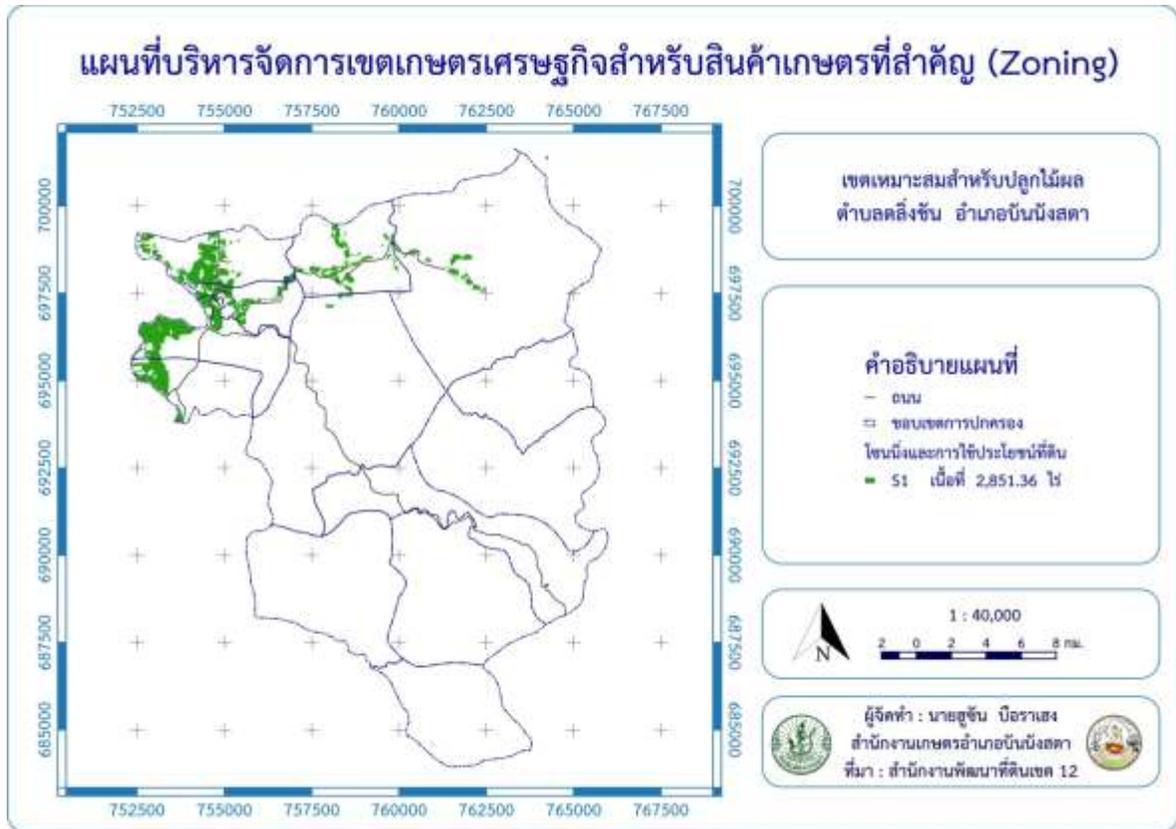
ภาพที่ 1 แผนผังการจำหน่ายยางพาราของเกษตรกร

- ทูเรียน

มีพื้นที่ปลูก 5,088 ไร่ เกษตรกรนิยมปลูกพันธุ์หมอนทอง ชะนี และก้านยาว ซึ่งเป็นไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญอีกชนิดหนึ่ง

เกษตรกรนิยมปลูกพันธุ์หมอนทอง ชะนี และก้านยาว โดยการซื้อต้นพันธุ์ที่เสียบยอดนำไปปลูก โดยใช้ระยะปลูก 8 x 8 เมตร หรือ 10 x 10 เมตร ในพื้นที่ 1 ไร่ จะปลูกได้ 16 ต้น การใส่ปุ๋ย เกษตรกรจะใช้ปุ๋ยเคมี สูตร 15 - 15 - 15 ใส่ปีละ 1 ครั้ง ในช่วงหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วหรือทุเรียนที่ยังไม่ได้ให้ผลผลิต จะใส่ในช่วงหลังฤดูฝน การให้น้ำเกษตรกรจะให้น้ำในฤดูแล้งหรือฝนทิ้งช่วงนาน ๆ โดยการใช้วิธีลากสายยางนอกจากนั้นจะอาศัยน้ำฝน

โรคที่พบ คือ โรครากเน่า ส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ที่มีความชื้นสูงหรืออยู่ใกล้แหล่งน้ำ ส่วนใหญ่เกษตรกรจะป้องกันโดยใช้สารเคมีฉีดพ่น หรือส่วนมากก็ปล่อยให้ตายไปตามธรรมชาติ เพราะยากต่อการรักษา โดยเฉพาะอาการของทุเรียนต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว ส่วนใหญ่เมื่อเป็นแล้วจะรักษาไม่ค่อยหายและยากต่อการรักษาหนอนเจาะทุเรียน ส่วนมากจะใช้สารเคมีในการฉีดพ่นเพื่อกำจัด

ตารางที่ 2 แสดงพื้นที่โซนนิ่งสำหรับปลูกไม้ผล ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบันนังสตา

หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	พื้นที่โซนนิ่งสำหรับปลูกไม้ผล ตำบลตลิ่งชัน (ไร่)					รวม
		เขตเหมาะสม		เขตไม่เหมาะสม			
		S1	S2	S3	N	Forest	
1	ตะบิงดิงจี	765.96	0	0	769.14	0	1,535.10
2	กือลอง	396.45	0	0	846.27	0	1,242.72
3	ลิเง๊ะ	35.75	0	0	2,781.97	0	2,817.72
4	บายิ	0	0	0	2,243.03	2.13	2,245.16
5	ตาเอียด	0	0	0	2,069.98	2.57	2,072.55
6	ตลาดนิคม	195.56	0	0	2,900.79	0	3,096.35
7	เขาน้ำตก	0	0	0	784.49	0.19	784.68
8	ปีแซคละ	718.11	0	0	195.97	0	914.08
9	คีรีลาด	0	0	0	1,263.82	0	1,263.82
10	หาดทราย	0	0	0	1,870.83	6.12	1,876.95
11	ยี่ลาป็น	362.14	0	0	693.07	0	1,055.21
12	ลาตอสูแก	0	0	0	526.25	0	526.25
13	पालอบาตะ	377.39	0	0	213.22	0	590.61
	รวม	2,851.36	0	0	17,158.83	11.01	20,021.20

ลักษณะการผลิตทุเรียนของเกษตรกรในตำบลตลิ่งชันสามารถสรุปได้ดังนี้

- ใช้พันธุ์ หมอนทอง ชะนี ก้านยาว
- ตันพันธุ์ ใช้พันธุ์ที่เสียบยอดพันธุ์ดี
- การใส่ปุ๋ย ไม่ค่อยนิยมรองปุ๋ยอินทรีย์ หรือปุ๋ยคอก หลังปลูกนิยมใช้ปุ๋ยเคมีสูตรเสมอ 15-15-15 ใส่ปีละ 1 ครั้ง / ปี อัตราใส่ 1 กระป๋องนมต่อต้น แล้วเพิ่มขึ้นเรื่อยตามอายุทุเรียนทุกปี เมื่อให้ผลแล้ว นิยมใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตและแต่งกิ่ง ใส่ปุ๋ยสูตร 8-24-24 หรือ 12-24-12 ก่อนออกดอกประมาณ 2 เดือน หลังจากนั้นจะใส่ปุ๋ยสูตร 13-13-21 เมื่อติดผลแล้ว อัตราการใส่ ½ ของอายุทุเรียนแต่ไม่เกิน 6 ก.ก. / ต้น / ปี แบ่งใส่ 3 ครั้ง ตามสูตรดังกล่าว
- การให้น้ำ นิยมใช้เครื่องสูบน้ำ โดยการลากสายยางบนดิน มักจะให้น้ำในช่วงแล้ง และหลังจากติดผลแล้ว

- การป้องกันโรครากเน่าโคนเน่า นิยมใช้สารเคมีอาลีเอท และสารฟอริอาฟอส 400 ฉีดเข้าลำต้นปีละ 1 ครั้ง

- การป้องกันหนอนเจาะผลทุเรียน นิยมใช้สารเคมี และใช้หลอดแบคทีเรียไล่แมลงกลางคืน

- ลองกอง

เป็นไม้ผลอีกชนิดหนึ่งที่นิยมปลูกกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นพืชที่ปลูกง่าย มีความต้านทานต่อโรคและแมลง สามารถเจริญเติบโตได้ดีในสภาพภูมิประเทศที่มีความลาดชันหรือเป็นภูเขาสูง ภูมิอากาศที่ฝนตกชุกและชื้น หุบเขาที่มีความชื้นสูงและมีฝนตกชุก มีพื้นที่ปลูก 3,467 ไร่

เกษตรกรนิยมปลูกด้วยต้นกล้าที่เพาะเมล็ด ส่วนใหญ่จะปลูกแซมกับพืชอื่น ๆ เช่น กล้าย หรือแซมในสวนทุเรียนเพื่อต้องการร่มเงา ระยะที่ปลูก ใช้ระยะ 6 x 6 เมตร ในพื้นที่ 1 ไร่ จะปลูกได้ประมาณ 60 ต้น การใส่ปุ๋ย เกษตรกรจะใส่ปุ๋ยสูตรเสมอ 15 - 15 - 15 หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ประมาณ 2 กก./ต้น และจะใส่ปุ๋ยเร่งดอกใช้สูตรตัวกลางสูง ก่อนออกดอก 2 เดือน และจะใส่ปุ๋ยสูตรตัวหลังสูงก่อนเก็บผลประมาณ 1 เดือน และเกษตรกรส่วนใหญ่จะทำการตัดแต่งดอกเพื่อต้องการให้ช่อยาว และผลใหญ่ โรคที่พบบ่อย คือ หนอนกินใต้ผิวเปลือกลองกอง การป้องกันยังใช้สารเคมีหรือไล่เดือนฝอย

ลักษณะการผลิตลองกองของเกษตรกรในตำบลลี้ชังสามารถสรุปได้ดังนี้

- ใช้ต้นพันธุ์โดยการเพาะเมล็ด เป็นส่วนใหญ่

- การปลูก ส่วนใหญ่นิยมปลูกร่วมหรือแซมกับพืชอื่น ๆ เช่น สะตอ ทุเรียน หรือกล้าย

- การใส่ปุ๋ย นิยมใช้ปุ๋ยเคมี สูตร 15 - 15 - 15 ตั้งแต่ยังเล็กจนถึงให้ผลผลิต หลังจากนั้นก็มีใส่ปุ๋ยเร่งดอก 8 - 24 - 24 และบำรุงผล 13 - 13 - 21

- การตัดแต่งช่อดอก นิยมทำกัน เพราะจะทำให้ช่อยาวและลูกใหญ่และมีการปลิดลูกในช่อดอก เพราะต้องการให้ลูกขยายใหญ่ขึ้น และมีการให้น้ำหลังจากติดผลแล้ว อย่างสม่ำเสมอ สำหรับไม้ผลอื่น เช่น เงาะ มังคุด ก็จะปฏิบัติคล้าย ๆ กัน กับทุเรียนและลองกอง

- โรคและแมลงที่พบ โรครากเน่า แมลงศัตรู หนอนซอนเปลือก ไรแดงและแมลงวันทอง

- มังคุด

มีพื้นที่ปลูก 145 ไร่ มังคุดเป็นพืชที่มีความทนทานต่อโรคและแมลง มีการเจริญเติบโตช้า สามารถเจริญเติบโตได้ภายใต้ร่มเงาของไม้ชนิดอื่น ๆ ในตำบลลี้ชัง ผลผลิตของมังคุดยังมีปริมาณ

น้อยมาก มีการปลูกกันน้อยและไม่เป็นที่สนใจของพ่อค้าในหมู่บ้าน หรือพ่อค้าคนกลางในหมู่บ้านอื่น ผลผลิตจึงใช้เพื่อการบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น

- เงาะโรงเรียน

มีพื้นที่ปลูก 56 ไร่พื้นที่การปลูกเงาะส่วนใหญ่ถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่ปลูกผลไม้ชนิดอื่น ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และมีราคาการซื้อผลผลิตที่แพง เช่น ทูเรียน ลองกอง

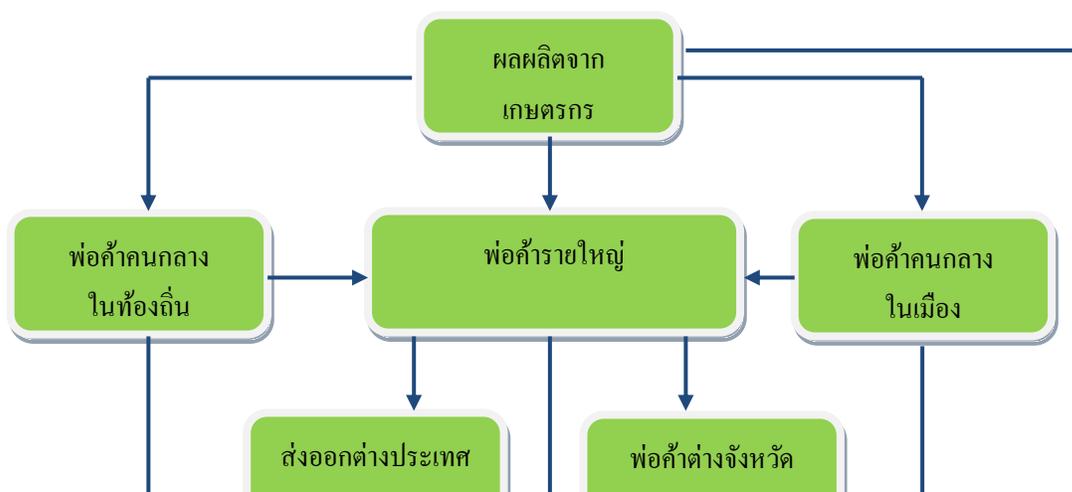
- สะตอ

มีพื้นที่ปลูก 67 ไร่ ส่วนใหญ่เป็นการปลูกเพื่อใช้รับประทานในครัวเรือนหรือเป็นการปลูกพืชแซม ไม่ค่อยมีการปลูกเพื่อการค้าเพราะสะตอมีลำต้นขนาดใหญ่ มีความสูงของลำต้นมาก ทำให้เก็บเกี่ยวผลผลิตค่อนข้างยากและแรงงานรับจ้างประเภทนี้จะหาได้น้อย ประกอบกับพื้นที่ที่มีความลาดชัน และเป็นภูเขาสูง ทำให้ต้นไม้มีความสูงของลำต้นมากกว่าต้นสะตอที่ปลูกในพื้นที่ราบ เกษตรกรจึงมีความเสี่ยงมากในการขึ้นไปเก็บเกี่ยวผลผลิต แต่บางรายได้นำลิงปามาฝึกและใช้ประโยชน์ในการเก็บเกี่ยวผลผลิต สะตอ

ตารางที่ 3 ผลผลิตเฉลี่ยและราคาผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ

ชนิดพืช / สัตว์	ผลผลิตเฉลี่ย (หน่วย)	ราคาผลผลิต / หน่วย
ยางพารา	260 ก. ก	125 บาท
ลองกอง	800 ก.ก	15 บาท
ทุเรียนพันธุ์ดี	1,000 ก.ก	18 บาท
ทุเรียนพื้นเมือง	800 ก.ก	10 บาท
เงาะโรงเรียน	850 ก.ก	10 บาท
สะตอ	5,100 ฝัก	2 บาท
วัว	1 ตัว	15,000 บาท
แพะ	1 ตัว	1,500 บาท

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอบันนังสตา อ.บันนังสตา จ.ยะลา

ภาพที่ 2 แผนผังการจำหน่ายผลไม้ของเกษตรกร

การนำสินค้าเกษตรออกจำหน่ายของเกษตรกรสามารถแยกออกได้ 3 ทาง คือ

- 1) เกษตรกรขายผลิตผลทางการเกษตรที่สวน หรือที่บ้านเรือนของเกษตรกรเองโดยวิธีการตกลงราคาแบบขายเหมาทั้งสวน
- 2) เกษตรกรนำไปขายให้กับพ่อค้าในเมือง พ่อค้าในเมืองขายส่งไปตลาดต่างจังหวัดและขายปลีกให้กับผู้บริโภค
- 3) เกษตรกรขายสินค้าเกษตรให้กับพ่อค้าท้องถิ่น พ่อค้าท้องถิ่นส่งให้พ่อค้าในเมืองขายส่งและขายปลีกให้กับผู้บริโภคต่อไป
- 4) เกษตรกรนำสินค้าเกษตรไปขายให้กับผู้บริโภคโดยตรงที่บ้าน ที่ตลาดนัดและที่ตลาดในเมือง

ด้านปศุสัตว์และประมง

การเลี้ยงสัตว์ ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้เพื่อใช้บริโภคในครัวเรือน เลี้ยงแบบปล่อยตามธรรมชาติ ไม่มีการจัดการสุขาภิบาลที่ถูกต้อง เช่น เป็ด ไก่ แพะและแกะ ส่วนสัตว์ใหญ่ เช่น วัวเลี้ยงไว้เพื่อกินหญ้าในสวนเลี้ยงไว้เพื่อบริโภคเมื่องานพิธีกรรมต่าง ๆ ที่เลี้ยงไว้ขายมีบ้าง พันธุ์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นพันธุ์พื้นเมือง เพื่อต้องการให้ทนต่อโรคเห็บและเจริญเติบโตได้น้ำหนักเนื้อดี ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ให้บริการผสม

เทียม เพื่อปรับปรุงพันธุ์ให้สายเลือดสูงขึ้น ตัวโต ขยายได้ราคาสูง กำลังขยายและแพร่พันธุ์สัตว์พันธุ์ดีไปสู่เกษตรกรมากขึ้น ส่วนสุกรมมีการเลี้ยงน้อยมากหรือเกือบไม่มีเลยเพราะราษฎรโดยส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม

- สัตว์ปีก

ที่นิยมเลี้ยงกันในตำบลลิ่งชั้น ได้แก่ ไก่พื้นเมือง เป็ดพื้นเมืองหรือเป็ดเทศใช้เพื่อบริโภค และมีการซื้อขายกันในพื้นที่หมู่บ้าน และมักเลี้ยงไว้บริเวณบ้านเรือนในสวนผลไม้และสวนยางธรรมชาติ

- วัว

นิยมเลี้ยงวัวพื้นเมือง เพื่อขายกันในหมู่บ้าน ตำบล สำหรับวัวพันธุ์ลูกผสมที่นิยมเลี้ยงคือ พันธุ์อเมริกันบรามันท์ และพันธุ์ชาร์ลโรเล่ นิยมทำเป็นพ่อพันธุ์ เพื่อมาผสมกับแม่พันธุ์พื้นเมือง

- แพะและแกะ

แพะและแกะที่เกษตรกรนิยมเลี้ยงส่วนใหญ่เป็นพันธุ์พื้นเมือง เนื่องจากทนทานต่อสภาพอากาศในพื้นที่ได้ดี

- ปลา

การทำประมงมีการทำประมงน้ำจืด เนื่องจากสภาพพื้นที่ไม่ติดต่อกับทะเล แต่มีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ เชื่อนบางกลาง มีพันธุ์ปลาน้ำจืด มากมายหลายชนิดชุกชุมมาก ราษฎรที่อยู่บริเวณใกล้เคียงน้ำ ได้แก่ ตำบลเชื่อนบางกลาง จะเลี้ยงปลาน้ำจืด ปลานิล ปลาไน ปลาตะเพียนขาว ปลาจิ้น และปลาทับทิมซึ่งกำลังเป็นที่นิยมเลี้ยงกันมากในขณะนี้เพื่อเสริมรายได้ให้ครอบครัว ส่วนใหญ่ในตำบลนี้จะเลี้ยงปลากินพืช เช่น ปลานิล ปลาไน ปลาตะเพียน โดยเลี้ยงในบ่อดิน และเลี้ยงปลาคุกรัสเซีย แต่ไม่มากนัก นิยมเลี้ยงในบ่อดิน เช่นกัน

ตารางแสดงประเด็นปัญหา สภาพของปัญหาแนวทางการแก้ไข

ปัญหาและกลุ่มของปัญหา	สภาพของปัญหา	แนวทางการแก้ไข	หมู่บ้านและตำบลเป้าหมาย (พื้นที่/ชุมชน ที่ประสบปัญหา)	ความสำคัญเร่งด่วน
<p>ด้านพื้นที่และทรัพยากร</p> <p>1. ทรัพยากรป่าไม้และป่าต้นน้ำ เสื่อมโทรม</p> <p>2. พื้นที่ที่มีความลาดชัน การถึงสวนลำบาก</p>	<p>- เกิดจากเกษตรกรมีการบุกรุกพื้นที่ป่า เพื่อทำการเกษตร ทำให้ป่าลดลง ส่งผลกระทบต่อแหล่งต้นน้ำที่เริ่มขาดแคลนในฤดูแล้ง</p> <p>- พื้นที่ส่วนใหญ่มีความลาดชัน ยากต่อการจัดการสวน และการเข้าถึงสวนลำบาก เนื่องจากเส้นทางสัญจรไม่สะดวก</p>	<p>- รมรงศ์ให้เกษตรกรในพื้นที่เกิดจิตสำนึกอนุรักษ์ป่าไม้ และพื้นที่ป่าต้นน้ำ</p> <p>- จัดโครงการปลูกป่าทดแทน</p> <p>- ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชตามความเหมาะสมของพื้นที่</p> <p>- พัฒนาเส้นทางเข้าสวนให้สะดวก ง่ายต่อการเข้าถึงสวน</p>	<p>- หมู่ที่ 6 และ 7 ตำบลดงลิ้น</p> <p>- หมู่ที่ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10 และ 12 ตำบลดงลิ้น</p>	<p>- สำรวจพื้นที่ป่าให้ได้ข้อมูลที่ เป็นปัจจุบันและถูกต้อง</p>
<p>ด้านการผลิตสินค้าและตลาด (ตามรายชนิดที่สำคัญ)</p> <p>1. ผลผลิตสินค้าเกษตร (ทุเรียน) ยังขาดคุณภาพ</p>	<p>- สภาพพื้นที่ลาดชัน และต้นทุเรียนสูงยากต่อการจัดการ</p> <p>- เกษตรกรมีรายได้น้อย ทำให้ขาดเงินทุนมาใช้ในการจัดการสวน</p> <p>- ขาดเทคโนโลยีมาช่วยในการลดต้นทุนการผลิต และ</p>	<p>- สวนปลูกใหม่ต้องส่งเสริมให้เกษตรกรจัดการทรงพุ่ม</p> <p>- รวมกลุ่มการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p>	<p>- หมู่ที่ 2, 3, และ 6 ตำบลดงลิ้น</p>	<p>- รวมกลุ่มเกษตรกร และเก็บข้อมูลพื้นฐานสมาชิก</p>

<p>2. ตลาดรองรับสินค้าเกษตรและสินค้าแปรรูป</p>	<p>แรงงาน</p> <p>-ไม่มีตลาดรายใหญ่มารองรับ ทำให้เสียราคาผ่านพ่อค้าคนกลาง</p>	<p>-รวมกลุ่มรวบรวมผลผลิต</p> <p>-ทำผลผลิตให้ได้คุณภาพและมีมาตรฐานรับรอง</p> <p>-ส่งเสริมเกษตรกรค้าขายออนไลน์</p>	<p>-หมู่ที่ 2, 3, และ 6 ตำบลตลิ่งชัน</p>	<p>-รวมกลุ่มเกษตรกร และเก็บข้อมูลพื้นฐานสมาชิก</p> <p>-คัดเลือกเกษตรกรรุ่นใหม่ที่เป็นสมาชิกกลุ่ม เพื่อส่งเสริมการค้าออนไลน์</p>
<p>ด้านเกษตรกรและองค์การเกษตรกร</p> <p>1.กลุ่มขาดความเข้มแข็งและการจัดการกลุ่มที่ดี</p> <p>2.เกษตรกรขาดการจดบันทึกข้อมูลการผลิต</p>	<p>-กลุ่มขาดความเข้มแข็งและการจัดการกลุ่มที่ดีทำให้กลุ่มดำเนินกิจกรรมได้ไม่ยั่งยืน</p> <p>-เกษตรกรขาดการจดบันทึกข้อมูลการผลิต ทำให้ไม่สามารถวางแผนพัฒนาได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>-เจ้าหน้าที่ติดตามการดำเนินกิจกรรมกลุ่มอย่างต่อเนื่อง</p> <p>-กลุ่มต้องดำเนินกิจกรรมที่สร้างได้ให้แก่สมาชิกได้</p>	<p>-หมู่ที่ 2, 3, และ 6 ตำบลตลิ่งชัน</p>	<p>-ประชุมกลุ่มฯ ถ่ายทอดความรู้การจัดการกลุ่มให้เข้มแข็ง และให้กลุ่มมีรายได้</p>
<p>ด้านการแปรรูปผลผลิตและผลิตภัณฑ์</p> <p>1.ผลิตภัณฑ์เดิมๆ ซ้ำๆ ไม่ทันสมัย</p>	<p>- ผลิตภัณฑ์เดิมๆ ซ้ำๆ ไม่ทันสมัย ทำให้ความสามารถในการแข่งขันต่ำ เกิดการแข่งขันในพื้นที่สูง</p>	<p>-สำรวจตลาด และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ หลากหลาย</p>	<p>-หมู่ที่ 6 และ 11 ตำบลตลิ่งชัน</p>	<p>-ประชุมกลุ่ม และสำรวจตลาด</p>

การจัดทำ TOWS Matrix

	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
	1.เกษตรกรมีความสนใจที่จะพัฒนาการผลิต 2.มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ 3.ผลผลิตปลอดภัยจากสารเคมี	1.เกษตรกรขาดการจดบันทึกการผลิต 2.ทรงพุ่มต้นทุเรียนสูงยากต่อการจัดการ 3.กลุ่มเกษตรกรขาดความเข้มแข็ง 4.ผลผลิตด้อยคุณภาพ 5.พื้นที่ลาดชัน เข้าถึงยาก
โอกาส (O)	SO	WO
1.รัฐบาลให้การสนับสนุนแปลงใหญ่ 2.ทุเรียนมีราคาสูง เป็นที่ต้องการของตลาด	กลยุทธ์เชิงรุก ใช้จุดแข็งเกาะกุมโอกาส (รุก เพิ่มขยาย)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข เอาชนะจุดอ่อนโดยอาศัยโอกาส (ปรับปรุงตนเอง)
ภัยคุกคาม (T)	ST	WT
1.ปัญหาโรคและแมลงระบาด 2.คู่แข่งทางการค้าในอนาคตมาก 3.มีการขยายพื้นที่ปลูกมาก	กลยุทธ์เชิงป้องกัน ใช้จุดแข็งหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม (รักษาสถานภาพ)	กลยุทธ์เชิงรับ ลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม (เลิก หลีกเลี้ยง หหนี)

กำหนดเป็นกลยุทธ์ ดังนี้

1. กลยุทธ์เชิงรุก

รวมกลุ่มเกษตรกรปลูกทุเรียน เป็นกลุ่มแปลงใหญ่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ปรับปรุงคุณภาพผลผลิต และลดต้นทุนการผลิต

2. กลยุทธ์เชิงแก้ไข

จัดทำข้อมูลแปลงเกษตรกร เพื่อแบ่งแปลงเกษตรกรตามระดับความเหมาะสม และจัดทำแนวทางการจัดการ

3. กลยุทธ์เชิงป้องกัน

สร้างจุดเด่นของผลผลิตของกลุ่ม ติดต่อกับตลาด ขยายตลาดโดยการขายออนไลน์ และแปรรูปผลผลิต

4. กลยุทธ์เชิงรับ

สร้างกลุ่มให้เข้มแข็ง เพื่อแก้ไขจุดอ่อน และประคองแปลงทุเรียนที่จัดการยาก

บทที่ 3

ทิศทาง/แนวทางการพัฒนาการเกษตรระดับตำบล

3.1 พัฒนาการผลิตรายสินค้า

3.1.1 ยางพารา

- เป้าหมาย/เป้าวัตถุประสงค์

ให้เกษตรกรชาวสวนยางพารามีรายได้เพิ่มขึ้นจากการทำอาชีพเสริม และการทำกิจกรรมเพิ่มเติมในสวนยางพารา

- กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน

ส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกรชาวสวนยางพารา

กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางพารา

โครงการ ส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกรชาวสวนยางพารา

โครงการ ส่งเสริมการปลูกพืชร่วมยางพาราเสริมรายได้

3.1.2 ทูเรียน

- เป้าหมาย/เป้าวัตถุประสงค์

เพิ่มมูลค่าผลผลิต และลดต้นทุนการผลิตทุเรียน

- กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน

ร่วมกลุ่มเป็นแปลงใหญ่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต และรวมผลผลิตจำหน่ายเพิ่มอำนาจต่อรอง

กลยุทธ์ที่ 1 รวมกลุ่มเกษตรกรปลูกทุเรียน เป็นกลุ่มแปลงใหญ่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ปรับปรุงคุณภาพผลผลิต และลดต้นทุนการผลิต

โครงการ สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มแปลงใหญ่

โครงการ ปรับปรุงคุณภาพผลผลิตทุเรียน

โครงการ เพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร

โครงการ แปรรูปผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม

3.2 พัฒนาเกษตรกร/กลุ่ม/องค์กร

3.2.1 YSF

- เป้าหมาย/เป้าวัตถุประสงค์
ให้ YSF มีอาชีพที่เข้มแข็ง และถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรได้
 - กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน
ส่งเสริม และสนับสนุนอาชีพของ YSF ให้มีความเข้มแข็ง และยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่อาชีพของ YSF

โครงการ สนับสนุนปัจจัยส่งเสริมอาชีพให้ YSF มีความเข้มแข็ง และยั่งยืน

3.2.2 วิสาหกิจชุมชน

- เป้าหมาย/เป้าวัตถุประสงค์
วิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง มีการดำเนินกิจการอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน
 - กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน
ติดตาม ประเมิน และสนับสนุนปัจจัยให้กลุ่มสามารถต่อยอดกิจการได้
- กลยุทธ์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชน

โครงการ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้วิสาหกิจชุมชน

3.2.3 กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร

- เป้าหมาย/เป้าวัตถุประสงค์
กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตรมีความเข้มแข็ง มีการดำเนินกิจการอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน และพัฒนาสู่วิสาหกิจชุมชน

- กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน
ติดตาม ประเมิน และสนับสนุนปัจจัยให้กลุ่มสามารถต่อยอดกิจการได้
- กลยุทธ์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร

โครงการ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร

3.3 พัฒนาพื้นที่และทรัพยากรการเกษตร

3.3.1 ที่ดิน

- เป้าหมาย/เป้าวัตถุประสงค์
ทรัพยากรดินมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น ลดการเสื่อมโทรม
 - กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน
ส่งเสริมให้เกษตรกรฟื้นฟูปรับปรุงดินโดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์
- กลยุทธ์ที่ 1 ฟื้นฟูทรัพยากรดิน

โครงการ ส่งเสริมให้เกษตรกรฟื้นฟูปรับปรุงดินโดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์

ตารางสรุปโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล

ประเภท/ด้าน	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พื้นที่ ดำเนินการ (ระบุ หมู่บ้าน/ ตำบล เป้าหมาย)	วิธีดำเนินการ	ปริมาณงาน/งบประมาณ										ผู้รับผิดชอบ
						ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		
						งาน	งปม.	งาน	งปม.	งาน	งปม.	งาน	งปม.	งาน	งปม.	
พัฒนาการ ผลิตสินค้า	1.โครงการ ส่งเสริมอาชีพ ให้กับเกษตรกร ชาวสวน ยางพารา	เพิ่มรายได้ ให้แก่ เกษตรกรชาว ยางพารา	เกษตรกร ที่เข้าร่วม โครงการ ม.1-13	ม.1-13 ต.ตลิ่งชัน	-ประชุม วิเคราะห์ ปัญหาความ ต้องการ -สนับสนุน เงินทุนปัจจัย ตาม แผนพัฒนาที่ ได้วิเคราะห์	2 กลุ่ม	150,0 00	2 กลุ่ม	150,0 00	2 กลุ่ม	150,0 00	2 กลุ่ม	150,0 00	2 กลุ่ม	150,0 00	
	2.โครงการ ส่งเสริมการ ปลูกพืชร่วม ยางพาราเสริม รายได้	เพิ่มรายได้ ให้แก่ เกษตรกรชาว ยางพารา	เกษตรกร ที่เข้าร่วม โครงการ ม.1-13	ม.1-13 ต.ตลิ่งชัน	-รับสมัคร คัด กรองเกษตรกร -ประชุม วิเคราะห์ความ ต้องการ -สนับสนุน ปัจจัยการผลิต	30 ราย	150,0 00	30 ราย	150,0 00	30 ราย	150,0 00	30 ราย	150,0 00	30 ราย	150,0 00	

	3.โครงการ สร้างความ เข้มแข็งให้กับ กลุ่มแปลงใหญ่	กลุ่มมีเข้มแข็ง สามารถ ดำเนินกิจการ ได้ต่อเนื่อง	สมาชิก แปลงใหญ่	ม.2, 3 และ 6 ต.ตลิ่งชัน	-ประชุม 2 เดือนต่อครั้ง -ติดตาม ประเมิน ให้ คำแนะนำ	1 กลุ่ม	10,00 0									
	4.โครงการ ปรับปรุง คุณภาพ ผลผลิตทุเรียน	ผลผลิตทุเรียน มีคุณภาพ เพิ่มขึ้น	สมาชิก แปลงใหญ่	ม.2, 3 และ 6 ต.ตลิ่งชัน	-ประชุม วิเคราะห์ สถานการณ์ -จัดทำแปลง สาธิต -ถ่ายทอดแก่ สมาชิก	1 กลุ่ม	50,00 0									
	5.โครงการเพิ่ม มูลค่าวัสดุ เหลือใช้ทาง การเกษตร	เพิ่มมูลค่าวัสดุ เหลือใช้ ลดปัญหาขยะ	สมาชิก แปลงใหญ่	ม.2, 3 และ 6 ต.ตลิ่งชัน	-ประชุม วิเคราะห์ สถานการณ์ -สนับสนุน เงินทุน	1 กลุ่ม	10,00 0									
พัฒนา เกษตรกร/ กลุ่ม เกษตรกร/ องค์กร	1.โครงการ สนับสนุน ปัจจัยส่งเสริม อาชีพให้ YSF มีความเข้มแข็ง และยั่งยืน	YSF มีเข้มแข็ง สามารถต่อ ยอดกิจการได้ ต่อเนื่อง	YSF	ม.1-13 ต.ตลิ่งชัน	-วิเคราะห์ สถานการณ์ ทำแผนพัฒนา --สนับสนุน เงินทุน -ติดตาม	1 ราย	5,000									

					ประเมิน											
พัฒนาพื้นที่ และ ทรัพยากร การเกษตร	1.โครงการ ส่งเสริมให้ เกษตรกรฟื้นฟู ปรับปรุงดิน โดยการใช้ปุ๋ย อินทรีย์.	ฟื้นฟู ทรัพยากรดิน และเพิ่ม ประสิทธิภาพ การผลิต	เกษตรกร ที่เข้าร่วม โครงการ ม.1-13	ม.1-13 ต.ตลิ่งชัน	-อบรม ถ่ายทอด ความรู้ -สนับสนุน ปัจจัยการผลิต ปุ๋ยอินทรีย์ให้ เกษตรกร	30 ราย	20,00 0									
แปรรูป ผลผลิตและ พัฒนา ผลิตภัณฑ์	1.โครงการแปร รูปผลผลิตสร้าง มูลค่าเพิ่ม.	เพิ่มมูลค่า ผลผลิตและ สร้างรายได้ ให้แก่สมาชิก	กลุ่ม เกษตรกร	ม.1-13 ต.ตลิ่งชัน	-อบรม ถ่ายทอด ความรู้ -สนับสนุน ปัจจัยการแปร รูปผลผลิต	1 กลุ่ม	10,00 0									

ภาคผนวก

ชื่อโครงการ ส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกรชาวสวนยางพารา

1. หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันราคายางพาราทกต่ำ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวัน จึงจำเป็นต้องมีอาชีพเสริมที่สามารถเพิ่มรายได้ให้ครัวเรือนได้ จึงขอเสนอโครงการส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกรชาวสวนยางพารา เพื่อเสริมรายได้ให้แก่เกษตรกรและทำให้เกษตรกรใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกษตรกรมีอาชีพเสริม และมีรายได้เพิ่มเติมเข้าครัวเรือน

3. เป้าหมาย

ดำเนินการกับเกษตรกรในตำบลลิงชัน จำนวน 2 กลุ่ม/ปี

4. ระยะเวลาดำเนินงาน

ปีงบประมาณ 2562 - 2565

5. พื้นที่ดำเนินการ

ม.1 - 13 ตำบลลิงชัน

6. กิจกรรม

- จัดเวทีวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา และความต้องการของกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
- สนับสนุนปัจจัยการผลิต

7. วิธีการดำเนินงาน

- ประชาสัมพันธ์ รับสมัครกลุ่มเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
- จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สอบถามความต้องการของกลุ่ม
- สนับสนุนปัจจัยในการประกอบอาชีพให้แก่กลุ่ม

8. งบประมาณ

งบประมาณ	150,000 บาท
ค่าจัดเวที	6,000 บาท
เงินสนับสนุนประกอบอาชีพ	140,000 บาท
ติดตาม ประเมิน	4,000 บาท

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับและตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินการ

กลุ่มเกษตรกรจำนวน 2 กลุ่ม มีอาชีพเสริมที่สามารถเป็นรายได้เพิ่มเติมเข้าครัวเรือนได้

ชื่อโครงการ ส่งเสริมการปลูกพืชร่วมยางพาราเสริมรายได้

1. หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันราคายางพาราตกต่ำ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ประกอบกับเกษตรกรปลูกยางพาราเป็นพืชเชิงเดี่ยว ทำให้มีรายได้จากยางพาราเพียงทางเดียว จึงขอเสนอโครงการส่งเสริมการปลูกพืชร่วมยางพาราเสริมรายได้ เพื่อเสริมรายได้ให้แก่เกษตรกรและทำให้เกษตรกรใช้พื้นที่สวนยางพาราให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกษตรกรมีการปลูกพืชเสริมในสวนยางพารา และมีรายได้เพิ่มเติมเข้าครัวเรือน

3. เป้าหมาย

ดำเนินการกับเกษตรกรในตำบลลี้ชั้น จำนวน 30 ราย/ปี

4. ระยะเวลาดำเนินงาน

ปีงบประมาณ 2562 - 2565

5. พื้นที่ดำเนินการ

ม.1 - 13 ตำบลลี้ชั้น

6. กิจกรรม

- จัดเวทีวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา และความต้องการของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
- สนับสนุนปัจจัยการผลิต

7. วิธีการดำเนินงาน

- ประชาสัมพันธ์ รับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ
- จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สอบถามความต้องการของเกษตรกร
- สนับสนุนปัจจัยการผลิต

8. งบประมาณ

งบประมาณ	150,000 บาท
ค่าจัดเวที	10,000 บาท
เงินสนับสนุนประกอบอาชีพ	135,000 บาท
ติดตาม ประเมิน	5,000 บาท

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับและตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินการ

เกษตรกรจำนวน 30 ราย มีพืชแซมในสวนยางพารา ที่สามารถเป็นรายได้เพิ่มเติมเข้าครัวเรือนได้

ชื่อโครงการ ปรับปรุงคุณภาพผลผลิตทุเรียน

1. หลักการและเหตุผล

การผลิตทุเรียนในตำบลลิงชั้น ประสบปัญหาผลผลิตไม่ได้คุณภาพ โดยเฉพาะปัญหาหนอนเจาะเมล็ดทุเรียน ทำให้มูลค่าผลผลิตลดลง จึงขอเสนอโครงการปรับปรุงคุณภาพผลผลิตทุเรียน เพื่อเพิ่มคุณภาพผลผลิตทุเรียน ส่งผลให้รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้น

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียนผลิตทุเรียนมีคุณภาพ ลดปัญหาหนอนเจาะเมล็ดทุเรียนร้อยละ 80

3. เป้าหมาย

ดำเนินการกับเกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียน

4. ระยะเวลาดำเนินงาน

ปีงบประมาณ 2562 - 2565

5. พื้นที่ดำเนินการ

ม.2, 3 และ 6 ตำบลลิงชั้น

6. กิจกรรม

- จัดเวทีวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติ
- ทำแปลงสาธิต
- ถ่ายทอดความรู้แก่สมาชิก

7. วิธีการดำเนินงาน

- จัดเวทีวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติ
- ทำแปลงสาธิต
- ถ่ายทอดความรู้แก่สมาชิก

8. งบประมาณ

งบประมาณ	50,000 บาท
ค่าจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4,500 บาท
ทำแปลงสาธิต	40,000 บาท
อบรมถ่ายทอดความรู้แก่สมาชิก	5,500 บาท

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับและตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินการ

เกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียน ผลิตผลมีคุณภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ 20

ชื่อโครงการ ส่งเสริมให้เกษตรกรในพื้นที่ปรับปรุงดินโดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์.

1. หลักการและเหตุผล

ทรัพยากรดินเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อการทำการเกษตร โดยเฉพาะพื้นที่ทำการเกษตรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน โดยขาดการปรับปรุงบำรุงดินอย่างเหมาะสม จึงมีผลให้ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว ทรัพยากรดินในตำบลลี้ชั้นแต่เดิมมีความอุดมสมบูรณ์ แต่จากการทำการเกษตรเป็นระยะเวลานานอย่างต่อเนื่อง และขาดการใส่อินทรีย์วัตถุเพิ่มเติม ทำให้ดินเริ่มเสื่อมโทรมส่งผลให้ลดประสิทธิภาพการผลิตพืช จึงเสนอโครงการส่งเสริมให้เกษตรกรในพื้นที่ปรับปรุงดินโดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์.

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้ทรัพยากรดินมีความอุดมสมบูรณ์ขึ้น และเพื่อให้เกษตรกรมีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการผลิตพืช

3. เป้าหมาย

เกษตรกร ม.ม.1 - 13 ตำบลลี้ชั้น จำนวน 30 ราย

4. ระยะเวลาดำเนินงาน

ปีงบประมาณ 2562 - 2565

5. พื้นที่ดำเนินการ

ม.1 - 13 ตำบลลี้ชั้น

6. กิจกรรม

- อบรมให้ความรู้แก่สมาชิก
- สนับสนุนปัจจัยการผลิตปุ๋ยอินทรีย์

7. วิธีการดำเนินงาน

- อบรมให้ความรู้แก่สมาชิก
- สนับสนุนปัจจัยการผลิตปุ๋ยอินทรีย์

8. งบประมาณ

งบประมาณ	20,000 บาท
อบรมให้ความรู้แก่สมาชิก	5,000 บาท
สนับสนุนปัจจัยการผลิตปุ๋ยอินทรีย์	15,000 บาท

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับและตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินการ

เกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียน มีการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้ในการผลิต

ชื่อโครงการ แปรรูปผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม.

1. หลักการและเหตุผล

ผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ที่ยังไม่ได้คุณภาพมีปริมาณมาก ซึ่งมีราคาต่ำ ทำให้เกษตรกรมีรายได้น้อย เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตให้มีราคาที่สูงขึ้น และเพื่อเป็นมาตรการสำรองรองรับหากราคาผลผลิตทุเรียนในอนาคตมีราคาตกต่ำ จึงขอเสนอโครงการนี้ขึ้น

2. วัตถุประสงค์

เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร และเพื่อสร้างความรู้ในการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร

3. เป้าหมาย

ดำเนินการในกลุ่มแม่บ้าน จำนวน 30 ราย/ปี

4. ระยะเวลาดำเนินงาน

ปีงบประมาณ 2562 - 2565

5. พื้นที่ดำเนินการ

ม.1 - 13 ตำบลลิงชั้น

6. กิจกรรม

- จัดอบรมปีละ 1 ครั้ง
- สนับสนุนเงินทุน

7. วิธีการดำเนินงาน

จัดอบรมหลักสูตรตามความต้องการของกลุ่ม จำนวน 1 ครั้ง/ปี
วิเคราะห์ความจำเป็นและความต้องการของกลุ่ม และสนับสนุนเงินให้กลุ่ม

8. งบประมาณ

งบประมาณ	25,000 บาท
ค่าจัดอบรม	5,000 บาท
เงินทุนสนับสนุน	20,000 บาท

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับและตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินการ

เกษตรกรได้รับความรู้การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร